Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

Ve 3. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

- Rejmont Vlastimil z Bělé u Pecky – 86 let
- Kalvachová Jana z Pecky – 80 let
- Domorádová Květa z Pecky – 85 let
- Pavelcová Olga z Pecky – 95 let
- Plecháčová Danuše z Bukoviny u Pecky – 80 let
- Styblík Jiří z Pecky – 85 let
- Pavlíčková Miroslava z Kalu – 88 let
- Raisová Soňa z Bělé u Pecky – 88 let
- Hradecká Vlasta z Bělé u Pecky – 85 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustili:

- Eva Morávková z Vidonic
- František Wolf z Pecky
- Bedřich Šturm z Vidonic
- Lenka Kobrynová z Pecky
- Marta Malá z Vidonic.

Věnujte jim tichou vzpomínku.

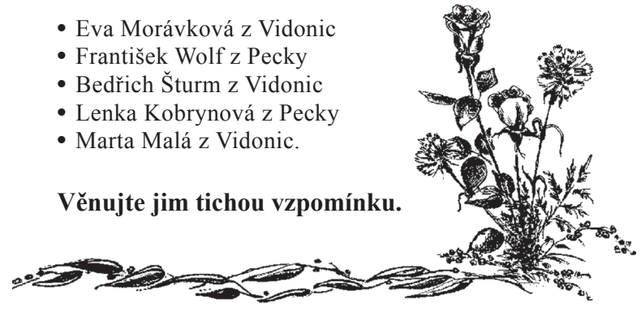

Vítání občánků

V sobotu dne 22. října budou slavnostně přivítány do života tyto děti:

- Štěpánka Buriánková z Kalu
- Nikol Hutníková z Kalu
- Ema Syřišťová z Bělé u Pecky
- Karolína Jindrová z Vidonic
- Tereza Munzarová z Pecky
- Sebastián Svoboda z Vidonic
- Barbora Plecháčová ze Staňkova

Rodičům přejeme, aby jim jejich ratolesti přinášely jen samou radost. Dětem i celým jejich rodinám přejeme pevné zdraví.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v prosinci 2016.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. prosince.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska
Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.
září 2016, ročník XXVI.
Řídí redakční rada ve složení:
Petr Pavel, Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová,
Hana Rejmontová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz
e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz
Počet výtisků 250
Cena 20 Kč

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXVI
číslo 3 / 2016
říjen – listopad 2016

Z obsahu:

• Podzim na faře – str. 2
• Hasičské oslavy v Pecce – str. 3
• Tajná chodba z hradu Pecka objevena... – str. 5
• Mami, já chci ještě na bagříky... – str. 6
• Ani o prázdninách se ve škole nezahálelo – str. 8
• Boží milosrdenství naživo aneb Pouť do Krakova 2016 – str. 9
• Škola v Bělé u Pecky – str. 12

Letní sezóna přinesla denní návštěvnický rekord

Léto dalo poprvé pocítit, že tady s náma nebude až do Vánoc, o druhém zářijovém víkendu se poctivě přihlásil podzim, tak je možná na místě ohlédnout se zpátky a připomenout ještě jednou letní sezónu na peckovském hradě.

Narozdíl od loňského nás ten letošní červenec se srpnem nesmažily v rozpáleném oleji, na výlety bylo mnohem příjemněji, však se to taky projevilo na návštěvnosti. Vstupenek v pokladně ubývalo závratným tempem, na prohlídkách se turistické skupiny občas stěží namačkaly do mučírny, s napětím očekáváme konec sezóny a vyhlížeme pro Pecku tolik magické číslo 20 000 platících návštěvníků. To se ale ještě uvidí, sezóna není úplně u konce. Co s jistotou víme, je skutečnost, že padl návštěvnický rekord pro jeden den. V úterý 5. července na státní svátek prošlo expozicemi hradu přesně 504 návštěvníků.

(pokračování na straně 5)

Tady se pořád něco děje

Vážení spoluobčané,
čas neúprosně běží, děti společně se svými pedagogy zahájili nový školní rok, léto se s námi už opravdu rozloučilo. I když se dny krátí a počasí si s námi zahrává, my máme před sebou ještě spoustu práce.

Na konci srpna jsme se dověděli radostnou novinu, obdržíme dotaci na výstavbu dětského hřiště u Tiby. Tím se spustila honička – výběrové řízení, úprava plochy, projednání s úřady. Vše jsme zvládli a v těchto dnech by měla začít samotná výstavba, abychom celou akci převzali do konce října letošního roku.

Pracuje se i na obnově hřbitovní kaple, na opravě kostela ve Vidonicích, na obnově schodů u kostela v Pecce.

V Bukovině u Pecky byla dokončena rekonstrukce místní komunikace, kterou provedla firma Strabag ve velmi dobré kvalitě. Stejně jako na hřbitovní kapli i na rekonstrukci komunikace jsme získali dotaci z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje ve výši 50 % uznatelných nákladů.

Firma Elektrocomp realizuje v dolní části Pecky a v Horním Javoří rekonstrukci nízkého napětí pro společnost ČEZ. Současně s tímto probíhá rekonstrukce veřejného osvětlení. Kabely budou umístěny do země a osazeny nové sloupy se světly.

Pecka společně se všemi okolními obcemi žila i bohatým kulturním životem. Připomenu jen několik málo z nich. Oslavili jsme 30 let otevření nové mateřské školy, Spolek Bezdružic nás při pořádání staročeské peckovské pouti zavedl do krásných let dávno minulých, s peckovskými hasiči jsme oslavili 135 let založení SDH Pecka. Touto cestou bych chtěla poděkovat všem organizátorům veškerých akcí za nelehkou práci, při které se mimo jiné snaží zviditelňovat naši Pecku.

Opět jsem si mohla vyslechnout pochvalná slova od místních i od turistů: „Vy se máte, tady se pořád něco děje“.

Vůči těm, kteří k nám přijíždějí, máme však velký dluh a tím je informační systém obce. Tento úkol se budeme snažit splnit v nejbližším období.

Hana Štěrbová

Volby do Zastupitelstva Královéhradeckého kraje a do Senátu

Vážení voliči,
jak jistě víte, budeme ve dnech 7. a 8. října 2016 volit své zástupce do Královéhradeckého kraje a do Senátu.
Tím, že se zúčastníte voleb, dáte svým hlasem jasně najevo, že vám není lhostejný osud celého našeho regionu.
Přeji nám všem, abychom měli šťastnou volbu, a ti, kteří ve volbách uspějí a budou se podílet na rozvoji Královéhradeckého kraje, aby nezapomínali, že i na malých obcích jsou lidé, kteří zde chtějí žít plnohodnotný život.
Těšíme se na vás u voleb 2016.

-hš-

Podzim na faře

Sobota 15. října
Poděkování za úrodu
Tradiční podzimní akce s požehnáním plodů a malým trhem domácích výrobků (čas začátku bude upřesněn na plakátech)

Neděle 6. listopadu od 9 hod.
Hubertská troubená mše
kostel sv. Bartoloměje

Sobota 19. listopadu
Včelí zázraky
Víte, jak a z čeho staví včely plástve, kolik kilometrů nalétají, aby zajistily dostatek medu a kolika povoláními za život projdou? Vyprávění o včelách s Josefem Trybenekrem z Bukoviny.

Sobota 3. prosince od 15 hod.
Dětské odpoledne
– vánoční dílničky a hry

www.farnostpecka.cz
Změna programu vyhrazena!

Hola! Hola! Divadlo volá!!!

Nový školní rok je tady, a tak zase začalo řádění na „prknech, která znamenají svět.“ A toto řádění nás baví už od září 2012. Dětský divadelní soubor Smajlík se schází každý čtvrtek od 15.30 hodin v hasičském sále. V současné době je v souboru 10 dětí a 3 dospělí. Během školního roku nacvičujeme vždy novu divadelní hru, která má před prázdninami premiéru. Hrajeme na naší mateřské scéně na Pecce a hostujeme po širokém okolí. Divadelní představení hrajeme pro školy a školky a na různých veřejných akcích. Účastníme se i mnoha dalších aktivit pro veřejnost. Poslední naše úspěšná hra Kašpárkovy čertoviny měla premiéru 12. června 2016 na hradě Pecka. Na pohádce jsme spolupracovali s pěveckým sborem ZUŠ Střezina Hradec Králové.

V letošním školním roce k nám přišly dvě nové herečky Patricie Stuchlíková a Adélka Suchánková. Moc rádi během měsíce září uvítáme ještě další nové herce a herečky!

V říjnu se zúčastníme přehlídky Divadelní Erbenův podzim v Miletíně s naší pohádkou Kašpárkovy čertoviny. Tuto pohádku sehrajeme pro děti Mateřské a Základní školy v Pecce. Jsme pozváni na jeviště kulturního domu v Dolní Olešnici. Na jaře příštího roku budeme hrát na prknech Tylova divadla v Lomnici nad Popelkou.

Na naší první schůzce jsme se s vervou vrhli do práce na nové divadelní hře. Tentokrát jsme sáhli do jiného šuplíčku. Bude to veselá, moderní hra plná napětí a překvapení. Na scénáři nové hry budou pracovat všichni Smajlíci společně. Určitě si to budeme všichni báječně užívat a zažijeme spoustu legrace.

Těšíme se na sály plné zářících očí a bouřlivého potlesku.

www.smajlikpecka.dsfrk.cz

Ivana Nosková

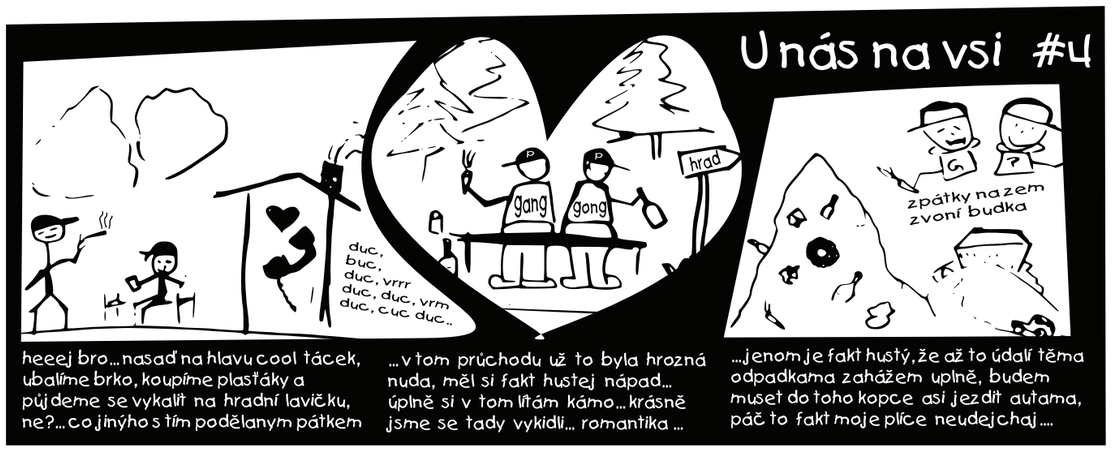

XXI. Divadelní Erbenův Miletín
1. 10. – 4. 12. 2016

Sobota 1. 10. 2016 v 19.30
Libošovický ochotnický spolek LOS

BABIČKA V TRENKÁCH ANEB APRÍLOVÁ KOMEDIE

Komedie autora Vlastimila Pešky
Režie Jiří Pošepný

Pátek 21.10. 2016 v 10.00
Divadelní soubor SMAJLÍK Pecka

KAŠPÁRKOVY ČERTOVINY

Režie Ivana Nosková
Dětské představení

Sobota 22. 10. 2016 v 19.00
Ženský Amatérský Spolek ŽAS Homole

NAŠE LUCERNA

Režie Stanislava Kočvarová
Pro „Cimrmany v sukních“
připravila Stanislava Kočvarová

Sobota 5. 11. 2016 v 19.00
Divadelní spolek VICENA Ústí nad Orlicí

NATĚRAČ

Režie Zuzana Průchová
Svěží konverzační komedie slavného britského autora
Donalda Churchilla

Neděle 6. 11. 2016 v 15.00
Turnovské divadelní studio (TDS)

POHÁDKA Z LUCERNY

Režie Lenka Dékány
Dětské představení

Sobota 3. 12. 2016v 19.00
Divadelní soubor Erben Miletín

ŽENICH PRO ČERTICI

Režie Jiří Kněžourek
Premiéra veselé pohádky

Neděle 4. 12. 2016 v 15.00
Divadelní soubor Erben Miletín

ŽENICH PRO ČERTICI

Režie Jiří Kněžourek
Repríza, po skončení Mikulášská nadílka

Představení proběhnou v sále Sousedského domu, Miletín

VSTUPNÉ: dospělí 70 Kč; děti na dětská představení 40 Kč
Předprodej: Infocentrum MATEŘÍDOUŠKA,
náměstí K. J. Erbena 99, Miletín, tel.: 725 081 056
Organizátor: Spolek DS Erben Miletín
představení jsou vyhrazena

Děkujeme sponzorům:
Město Miletín, Obec Rohoznice, S.A.M. Holding Jaroslav Šimek, Cukrárna Erben s.r.o. Miletín

Více na http://dserben.miletin.cz

Hasičské oslavy v Pecce

Sbor dobrovolných hasičů Pecka v tomto roce oslavil 135 let od svého založení (vznikl v roce 1881) a 120 let hasičského praporu, který byl vysvěcen v roce 1896. Oslavy se konaly v sobotu 10. září 2016.

Měsíce příprav na tento významný den daly hodně zabrat, nicméně si myslím, že obyvatelé Pecky na tuto významnou společenskou událost jen tak nezapomenou. Přeci jen bylo tomu třicet pět let, kdy se v Pecce naposledy konala akce tohoto typu. Upřímně jsem nečekal, že se to vše tak vydaří, počasí přálo, v kostele hrály varhany, při nástupu zazněla státní hymna, náměstí bylo plné záchranářské techniky…no nebudu předbíhat.

Oslavy vypukly úderem jedenácté hodiny, kdy z místního chrámu sv. Bartoloměje zazněly mohutné varhany. To bylo znamení pro hasiče, kteří čekali v zástupu se svými prapory před hasičskou zbrojnicí na povel velitele slavícího sboru Aleše Pavla. V zástupu vstoupilo do chrámu na deset praporů, včetně státní vlajky a vlajky městyse Pecka. Nic nebránilo tomu, aby mše mohla začít. Byla věnována všem aktivním hasičům, ale i zemřelým a také župnímu veliteli Antonínu Kráčmarovi, kterému byla po skončení mše odhalena pamětní deska na budově hasičské zbrojnice. Samotné odhalení desky bylo v kompetenci Okresního sdružení hasičů Jičín. Mezitím se na místním náměstí sjížděla a řadila hasičská technika různého stáří. Ladily se poslední detaily, rovnání techniky, příprava praporečníků na nástup, stánky s občerstvením fungovaly již na sto procent a hlavně ta nervozita! Už se jen čekalo na třináctou hodinu, aby mohl vypuknout hlavní program oslav.

Slavnostní zahájení začalo nástupem všech praporů, včetně státní vlajky. Poté zazněla státní hymna. Velitel vydal rozkaz „pohov“ praporům a předal úvodní slovo starostce městyse paní Haně Štěrbové. Následovaly další proslovy významných hostů a následně byla věnována sboru pamětní stuha s nápisem „Ke 135. výročí založení SDH Pecka, věnuje OSH Jičín“ (Okresní sdružení hasičů Jičín). Součástí nástupu bylo předání pamětních listů zasloužilým členům našeho sboru. Pomyslnou třešničkou na dortu bylo předání sponzorského daru v podobě tabletu od společnosti T-mobile. Tento tablet bude instalován do vozidla Tatra. Stane se tak pomocníkem při řešení mimořádných událostí. Přesněji řečeno, tablet disponuje navigací a dalšími důležitými aplikacemi. V případě vyhlášení poplachu peckovské jednotce odešle krajské operační středisko hasičů potřebné informace na tento tablet a hasiči ihned budou vědět, o jakou událost se jedná, kde se nachází atd. Nyní mohu konstatovat, že vybavení jednotky dosáhlo na další „level“.

V jednom z proslovů byla okomentována historie a současnost hasičského sboru v Pecce. Během posledních tří let se radikálně změnilo vybavení a technika peckovského hasiče. Čím dál více se rovnáme republikovému standardu ve vybavenosti dobrovolných jednotek požární ochrany. A to jen díky pochopení zastupitelstva a rady městyse, jak důležitá je ochrana obyvatel, ale i samotného hasiče.

Posledním bodem v zahájení oslav bylo oficiální uvedení vozidla Volkswagen Transporter do zásahové činnosti. Vozidlo se nám podařilo během měsíce přestavět k nepoznání. Instalace zadní sedačky, montáž police pro nářadí, lakování do RAL 3000, lepení nápisů atd. Přestavba probíhala svépomocí, abychom ušetřili finanční prostředky. Upřímně si myslím, že se přestavba podařila a kdejaký sbor nám může závidět. Stálo to mnoho osobního času a úsilí nás členů, ale výsledkem je nové moderní auto, za které se nemusíme stydět. V průběhu následujících měsíců se budou „dolaďovat“ detaily a vybavovat potřebným zařízením tak, aby vozidlo splňovalo stanovenou vyhlášku.

Vystoupením mažoretek z Nové Paky pokračoval další program. Profesionální hasiči ze stanice Nová Paka předvedli ukázkové vyproštění osoby z havarovaného vozidla. Celá dynamická ukázka byla komentovaná příslušníkem HZS Královéhradeckého kraje panem nstžm. Janem Polákem. Podal odborný výklad, jak probíhají záchranné a vyprošťovací práce.

Opodál u stanoviště zdravotnické záchranné služby probíhala tvorba fiktivních zranění na různých částech těla. Nechyběla komentovaná ukázka první pomoci, která určitě stála za zhlédnutí, jelikož v dnešní době řada lidí neumí adekvátně poskytnout potřebnou pomoc. Příslušníci Policie ČR návštěvníkům oslav ukázali vybavení, se kterým vykonávají službu, lákadlem byl samopal, neprůstřelná vesta nebo stíhací vozidlo dopravní policie v civilní verzi.

Hasiči nabídli tu nejmodernější techniku, ale i tu nejstarší. Kdo budil obdiv, byla stařičká parní stříkačka z roku 1907, která přijela z Roztok u Jilelmnice, nebo Praga z roku 1928 novopackého hasičského sboru a celá řada další techniky! Mladí hasiči ze Lhoty u Pecky s koněspřežnou stříkačkou bravurně zvládli požární útok na hořící papírový domeček. Vzápětí také parní stříkačka ukázala, co dovede! Na co všichni děti čekaly, byla pěna, kterou jsme vytvořili z téměř 20 litrů pěny do koupele. Myslím, že se bylo stále na co dívat a program ani na chvíli nevázl.

Nesmím zapomenout na almanach, který sbor k této příležitosti vydal. Můžete si ho zakoupit v knihovně nebo na úřadě městyse za symbolickou cenu.

Našich oslav se zúčastnilo na 28 kusů techniky různého druhu a typu. Snažili jsme se ukázat rozdíl mezi tou nejmodernější technikou a technikou, se kterou naši předci bojovali proti ohnivému kohoutovi. Oheň je stejně ničivý, ale dnes k tomu máme o dost lepší prostředky, které zabrání zbytečným škodám na životech a majetku. Nicméně tyto oslavy by nevznikly, kdybychom neměli podporu sponzorů. Dovolte mi zde vyzdvihnout vážené sponzory našich oslav. Jsou to:

- Městys Pecka
- Královéhradecký kraj
- Krajské sdružení hasičů Královéhradeckého kraje
- Kontejnery Radek Janata
- Cukrárna Zlatá Pecka
- Autodoprava Stanislav Havel Pecka
- Kobit Holding
- Pivovar Nová Paka
- Pila Wolf a syn
- E&M Manufacturing Czech Republic, s.r.o.
- Bag International s. s r. o.
- Hasičská vzájemná pojišťovna
- Uzeniny Beta Pecka
- Silniční stroje a zařízení – František Pavlíček
- Hodinářství Tázlarovi
- Chalupa Pavel
- Zednický mistr – Luboš Tauchman
- Aquaplyn – Luboš Truneček
- Autodoprava Číla
- Autodoprava Trans Logistic
- ESHF elektrotechnická a strojní výroba – Studeňany
- Autoservis Bedrník
- Smíšený obchod – Jiří Manych
- Sádrokartonové systémy – Ondřej Machek
- T-mobile
- Koupaliště a kemp Pecka

Myslím si, že se naše oslavy vydařily na jedničku. Tímto za hasičský sbor děkuji všem účastníkům, sponzorům, hasičům, rodinným příslušníkům za pomoc při organizaci a hladký průběh oslav!

Michal Pavel

Foto: Roman Kunčík, Martin Urbanec, Michal Pavel

Hasičský sbor v Pecce informuje

Vážení čtenáři,
opět je tu nové číslo Listů Peckovska, proto je mou „povinností“ Vás seznámit s činností našeho sboru během roku 2016. Upřímně si myslím, že jsme se ani tentokrát nenudili. Naše činnost je opravdu velmi pestrá a různorodá.

Březen byl ve znamení každoročního konání kurzu pro velitele ve Štikově, vedený instruktory z Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje. Obsahem tohoto kurzu bylo osvojení znalostí v rámci požární ochrany a předání nových informací samotným velitelům sborů dobrovolných hasičů.

V dubnu se výjezdová jednotka zúčastnila taktického cvičení v obci Studenec. Jednalo se o požár 3. stupně požárního poplachu, který vznikl v hale vzorkovny kvůli závadě na elektroinstalaci textilního stroje. Celkem se cvičení zúčastnilo 11 jednotek z Libereckého i Královéhradeckého kraje. Připomínám, že hasiči z Pecky mohou vypomáhat v již zmiňovaném Libereckém kraji díky technice převážející velkou zásobu hasiva a také díky rozloze hasebního obvodu.

Dále proběhl kurz první pomoci pro všechny členy i členky hasičů okrsku Pecka. Pomyslnou třešničkou na dortu bylo předvedení přístroje AED (automatického defibrilátoru) hlídkou Policie ČR z obvodního oddělení Nová Paka.

Začátkem května se pořádal výcvik obsluhovatelů motorových řetězových pil JSDH Pecka v lokalitě Máchovka v Nové Pace. Momentálně má jednotka čtyři obsluhovatele pil. Rovněž před výcvikem proběhlo potřebné školení v teorii kácení a samotné bezpečnosti práce. Teorie byla završena znalostním testem. Tímto děkujeme školiteli Karlu Nálevkovi z požární stanice Nová Paka za jeho profesionální přístup k výcviku naší dobrovolné jednotky.

Na cisternu Tatra byly na rolety nástavby nalepeny reflexní pruhy. V kabině vozidla byl zabudován metrový LED pásek zelené barvy sloužící k osvětlení prostoru v místě posádky. Světlo neoslňuje řidiče a přitom se ostatní hasiči mohou dostrojit při cestě k mimořádné události. Cisterna disponuje ofukovací pistolí. Stlačený vzduch je napojen přímo ze vzduchových zásobníků vozidla. Je to užitečný pomocník při zásahu nebo ihned po něm. Můžeme tak očistit motorovou pilu nebo zásahový oděv. Jednotce byly dodány dva komplety třívrstvých zásahových kompletů. Byla pořízena sedačka do vozidla VW Transporter, který je určený k přestavbě na hasičský speciál. Sice malými krůčky, ale postupně realizujeme tuto přestavbu. Momentálně vyrábíme čtyři kusy hadicových košů nebo různé vany a přihrádky z hliníkového plechu do zásahových vozidel. Pracujeme tak, aby náklady spojené

s realizacemi byly co možná nejnižší. O prázdninách byla provedena zkouška průjezdnosti se zásahovou technikou v obci Pecka. Na několika úsecích byla zjištěna neprůjezdnost, proto s těmito testy budeme nadále pokračovat, tak abychom se mohli v případě požáru nebo jiné mimořádné události dostat bezpečně na místo určení. Úzce spolupracujeme s Úřadem městyse Pecka, aby tyto nedostatky byly co nejdříve odstraněny.

Tento rok byl nepříznivý pro soutěžní družstvo mužů na okrskové soutěži v požárním sportu konané ve Vidochově. Družstvo se bohužel umístilo až na osmém místě. Nově naopak v Pecce trénuje družstvo žen.

Nesmím zapomenout na dvacet dětí z mateřské školy, které se zastavily v naší zbrojnici během své dopolední vycházky. Vyzkoušely si zásahové přilby a i to, jaké to je sedět v opravdovém hasičském autě. Dále jsme prezentovali techniku na okrskové soutěži v obci Studénka nebo na oslavách hasičského sboru ve Vidonicích, Vrchovině a Kopidlně. Významná byla také účast na charitativní pouti v České Skalici. Výtěžek z této akce byl určen pro děti postižené mozkovou obrnou. V neposlední řadě jsme zajišťovali požární asistenci na Motosrazu 2016 v Pecce. Naši aktivitu můžete sledovat na internetových stránkach: www.facebook.com/hasici pecka.

Na závěr chceme poděkovat všem příznivcům hasičů, sponzorům a orgánům místní samosprávy. Bez Vaší podpory bychom nebyli schopni nadále zdarma zajišťovat bezpečnost občanů Pecky a širokého okolí. Jestliže chceme vytvářet hodnoty pro ostatní, tak je důležitá pevná půda pod nohama.

Michal Pavel

A tak ještě rekapitulace:

776 př. n. l.	první antické olympijské hry
1896	první novodobé letní olympijské hry v Aténách
1924	první novodobé zimní olympijské hry v Chamonix
2013	I. ročník Harantiády v Pecce
2014	II. ročník Harantiády v Pecce
2015	III. ročník Harantiády na Pecce
2016	letní olympijské hry Rio 2016
2016	IV. Harantiádovské hry v Pecce

Datum konání: 4. 9. 2016
Místo konání: fotbalové hřiště Pecka
Počet sportovců: 83
Počet disciplín: 16
Rozpočet: závratných 13 000 Kč
K nezaplacení: práce a nadšení pořadatelů
2017 zatím nepopsaný list, jedno je však jisté:
V. Harantiáda 2017 opět bude !!!
Nesmíme zapomenout na ty, kteří nás ppodpořili a kterým patří srdečné poděkování: Úřad městyse Pecka, Česká obchodní a stavební společnost s. r. o., Pecka, PUP spol. s r. o., Pecka, Pila Wolf a syn, s.r. o., Pecka, E&M Manufacturing Czech Republik, s. r. o., Česká pojišťovna a. s., Koupaliště Pecka, MUDr. Richard Zachoval, František Pavlíček – výroba strojů a zařízení, Hotel Koruna Pecka.

Děkujeme všem a už se těšíme na příští

V. HARANTIÁDOVSKÉ HRY 2017

Vladislav Stárek

Sobotní odpoledne si užily děti i dospělí

V sobotu 20. srpna, dá se říci již tradičně, bělští hasiči pořádali na hřišti v Bělé u Pecky Dětské odpoledne. Koordinátorské role dětských zábavně-soutěžních her se opět ujala děvčata Pavla Holoušová a Žaneta Bernardová. Po 14. hodině se zvolna začal upravený prostor hřiště plnit dětmi různého věku, až jich nakonec bylo 25. Doprovod dospělých obsadil místa k sezení u chaty, kde byla i dostatečná nabídka občerstvení. Děti se s chutí a se soutěžním zápalem pustily do postupného plnění zadaných úkolů. Po jejich zdolání se těšily ze získané odměny, ať to byly drobné předměty jako pastelky, gumy, křídy, pokladničky aj. či sladkosti, které pro ně pořadatelé koupili ze sponzorského příspěvku Úřadu městyse Pecka. Přídavkem po skončení dětských her byly i dvě soutěžní hry pro dospělé. Vždy dva soutěžící se navlékli do větších trenýrek na boku sešitých k sobě a takto těsně spojeni museli uběhnout určenou vzdálenost a snažit se být rychlejší než stejně spojená druhá dvojice. Druhá hra spočívala v tom, rychleji než soupeř srazit míčkem zavěšeným na hlavě menší PET lahve naplněné vodou a postavené na židli jako kuželky. Takže o zábavu bylo postaráno.

Cílem bylo hozenou šipkou propíchnout balónek naplněný vodou. Nebylo to snadné.

Nemalý podíl na příjemně stráveném odpoledni jistě mělo i příznivé počasí.

Petr Pavel

Letní sezóna přinesla denní návštěvnický rekord

(pokračování z 1. strany)

Krom turistického provozu byl hrad dějištěm řady kulturních akcí. Tradiční festival hudby a divadla tak trochu návštěvnicky pokazilo přílišné vedro a hrozící bouřky, nicméně ten, kdo dorazil, si ho určitě báječně užil. Po hudební stránce odstartovalo léto na hradě koncertem komorního orchestru Musica Antiqua, při kterém Rytířský sál doslova praskal ve švech. K červencovému létu a hradu neodmyslitelně patří šermířská vystoupení SHŠ Sinister, která po týdnu stráveném v prostředí hradu v sobotu 16. července zakončila svůj letošní pobyt na Pecce poutavým ohňovým vystoupením, tentokráte na motivy Divokého Západu a westernových příběhů. S šermířskými příběhy se na peckovském hradě ukázala zase po roce i hradecká skupina Fortis, která během ukázky jednotlivých zbraní dokázala zničit nejedny – naštěstí ne hradní – dveře.

Začátek září patřil divadlu. Komplikovanost seznamování na inzerát v podání uhříněveského souboru UCHO bylo v kulisách pod širým nebem rozhodně velmi příjemnou záležitostí. Jen bychom se pořád dokola opakovali, že je velkou škodou těch z vás, kdo jste nedorazili, že jste nedorazili. Bylo vás opět požehnaně. Pořád platí to, že akce na hradě jsou přístupné i Peckovákům a ten kopec nahoru zas není tak velký.

Druhá zařijová sobota patřila přednášce cestovatele Miroslava Náplavy, který se několikrát na své cesty vydal po stopách právě Kryštofa Haranta. Pečený beránek a množství jihomoravské vody, ať v červené, nebo bílé barvě, bylo celému večeru jen třešničkou na dortu. Doufejme, že stejně vtipná a zábavná jako byla přednáška, bude i kniha, kterou pan Náplava o Harantovi již řadu let chystá.

Právě ve chvíli, kdy se chystá tohle číslo Listů Peckovska, možná hradem doznívají trampské a country písničky hradního potlachu, který letos poprvé na hradě zrežírovala peckovská kapela Náhoda.

Divadlu patřil na hradě začátek září a stejně tak mu bude patřit i jeho konec. V pátek 30. se budeme moci přenést na Zakarpatskou Ukrajinu, kde svůj tragický životní osud prožívá Eržika, velká láska Nikoly Šuhaje Loupežníka. V podání ochotníků ze Semil a Jilemnice budeme mít jedinečnou příležitost do jejich osudů nahlédnout.

Hradní brány se letos na Pecce definitivně zavřou až v sobotu 5. listopadu. Na hrad opět zavítá Sinister se svými vtipnými příběhy a turisté tak budou mít poslední letošní možnost navštívit expozici a zaposlouchat se čím dál malebnějších zvuků hradního orchestrionu.

Jan Murdych

Tajná chodba z hradu Pecka objevena...

... ani při dalším pokusu nebyla. Ale pěkně od začátku. Neděle 18. září byla na zdejším hradě věnovaná geofyzikálnímu průzkumu hradního podloží. Celý výzkum byl vedený docentem Martinem Šandou z pražského Českého vysokého učení technického. Významný hydrolog přivezl na Pecku unikátní technologii, která za pomoci elektrických impulsů a následných odporů změřených v jednotlivých vrstvách podloží dokáže zobrazit odlišnosti ve složení půdy, různé druhy materiálů a také případné dutiny nebo anomálie.

Poctivě jsme navázali na všechny předchozí pokusy o nalezení tajné chodby, zatloukali nerezové kolíky, spojovali je kabely, měřili dané odpory... Hned první měření poukázalo na anomálii v místech, o kterém jako o možném tajném východu ve svých záznamech mluví i záhadolog pan Obešlo. Interpretace měření však ani dutinu ani nic podobného tajné chodbě neprokázalo. Na dalších místech okolo hradu to bylo stejné.

Jak už to u podobných měření bývá, tajnou chodbu se odhalit nepodařilo, což ale vůbec neznamená, že žádná z hradu nevede...

Tmavý flek na obrázku je ona anomálie, která jako tajná chodba s trochou nevědecké fantazie může působit.

-jm-

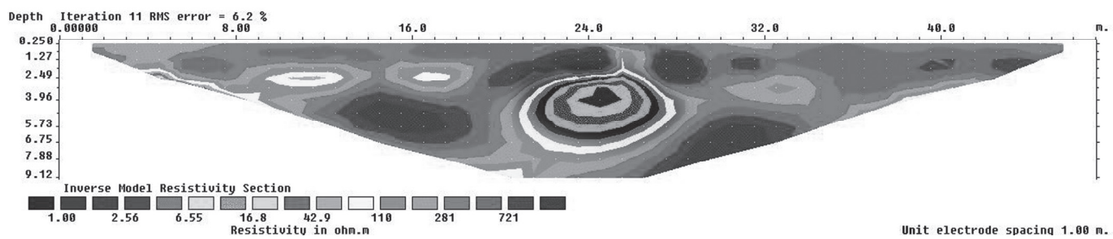

Mami, já chci ještě na bagříky...

Snad každý na Pecce s velkým očekáváním a zvědavostí vyhlížel poslední prázdninový víkend. Právě ten víkend, který tradičně ovládá pouťové veselí. Letos té zvědavosti bylo určitě mnohem více než v minulých letech. Už transparent u prodejny Manychových dával tušit, že s tou letošní Bartolomějskou poutí nebude všechno tak, jak jsme byli zvyklí.

Děkujeme ještě jednou zastupitelům za důvěru, s kterou nám pro letošní rok vložili do rukou možnost Pouťovou Pecku nachystat podle našich představ. Stálo to spoustu úsilí a práce, ale rozhodně ani jednoho nelitujeme. Z naprosté většiny ohlasů víme, že jsme udělali krok správným směrem. Řemeslné stánky, divadla, moderující šašek, šlapací autíčka, bramborové placky, koncerty, flašinetář, bagříky, ohňová šou, pivní bar, výtvarné dílny a celá spousta dalších barevných střípků ze sebe poskládala moc pěknou mozaiku.

Děkujeme vám všem, kdo jste na pouti rozdávali úsměvy, prostě proto, že se vám tam líbilo. Pro nás tohle byla ta nejpříjemnější odměna a taky velký závazek do dalších let.

Aby těch díků nebylo málo, nesmíme zapomenout na všechny ty, kdo nám s organizováním pouti jakkoliv pomáhali. Nebylo vás málo, vaše snaha byla na výsledné podobě opravdu vidět a cítit.

Možná vás všechny už teď zajímá, jaká bude ta příští peckovská pouť? Kdo ví, nějakým směrem jsem se letos vydali, snad to byl směr správný. Věřte, že budeme moc rádi, když se s námi na tu pouť vydáte i vy. Pořád platí, že víc hlav víc vymyslí, víc rukou víc udělá, nebojte se, stavte se za námi se svými nápady, ať už v cukrárně nebo na hradě nebo kdekoliv jinde. Pojďme tu peckovskou pouť dělat společně, z radosti...

Za organizátory Pouťové Pecky Honza Murdych

Pouťová Pecka mýma očima

Naše malé podkrkonošské městečko uspořádalo „jinou“ pouť. Zlé jazyky věštily nepovedenou akci a optimisté povzbuzovali pořadatele. A povedlo se! První ročník Pouťové Pecky byl voňavý, chutný, tvůrčí a rozhodně veselý.

Konec srpna a prázdnin již z dob mého dětství s sebou přináší již tradiční peckovskou pouť. Vzpomínám na svou babičku, která již týden před poutí leštila nábytek, podlahu i okna, všechny hrnečky a talířky a pekla skvělé pouťouvé koláče. Když měla napečeno, rozběhla se za námi, poněvadž bydlíme kousek, právě s těmi koláči. Vzala nás, malá vnoučata, za ruku a společně s dědou ve svátečním jsme vyrazili na pouť. Na tu pouť, kde voněla cukrová vata, langoše a z reproduktorů zněla někdy až nesnesitelně hlasitá hudba, jen tak nezapomenu. Ale nám to tehdy nevadilo. Babička byla taková ta babička s velkým „B“ a nebála se s námi vlézt na horskou dráhu nebo velký řetízák. Jako dítě jsem tuhle pouť milovala, protože to byl čas koláčů, návštěv a hlavně čas strávený s babičkou a dědou.

Nyní jsem už dospělá, snad, a všechno vidím jinak a z jiného pohledu. Avšak i mnohé se od těch dob změnilo. Nechodím na pouť s babičkou, ale se svým synem. Okna ani ostatní nábytek nemám naleštěný a koláče nepeču. Ty doby, kdy jsem nemohla dospat, jsou pryč. A jak se vše mění kolem mě, tak se měnila i peckovská pouť. A letos se změnila téměř od podlahy. Od doby, co někdo pronesl na Pecce slova o nové pouti, jsem slýchávala do pravého ucha samá negativa: „To bude nuda!“, „Tam nikdo nepřijde!“, „To bude propadák!“, „Proč to nenechají, tak jak je to nyní?“, „Tam ani nepůjdu.“ Do levého ucha mi zněla zvědavost a povzbuzující slova peckovských fandů pouti. Jsme totiž malé městečko, respektive městys, a jak to tak bývá všude na celém světě, i tady se najdou lidé, kteří rádi kritizují, vymýšlí katastrofické scénáře a nejraději by předpověděli i přesný průběh akce. Vzhledem k tomu, že jsem celoživotní optimista, i já jsem věřila, že to celé dobře dopadne.

A jak to dopadlo? To už všichni víme. První, co bylo úplně jiné, byl hluk. Žádná ukřičená zahraniční hudba, ale starý flašinet. Najednou jsem si mohla se svojí rodinou v klidu vypít kávu a u toho si popovídat. Teplé slunce hřálo do zad a okolo nosu se prolínala vůně domácích mýdel, čerstvé kávy nebo vonných polštářků. Ve stáncích jsme mohli obdivovat ruční práce všeho druhu, děti upokojily svoji touhu po dobrodružství ve vláčku, houpačkách nebo při zhlédnutí divadelních představení. Tahle pouť byla přitažlivá i pro mého dvouletého broučka, který při odchodu z pouti spustil svůj první životní amok vzteku. Holt jezdící vláček a loutková Zlatovláska byla mnohem lákavější než naplnění prázdného bříška. Plně si uvědomuji, že oběd měl přijet expresem z domu přímo na „vlakové nádraží“ či do „divadelních lavic“. Příští rok se určitě polepším. Myslím, že dopolední křivda ze strany rodičů byla hned odpoledne plně odpuštěna další vlakovou jízdou, houpačkou a ovocnou zmrzlinou.

Nejen dítko si užilo pouť, ale i já. Například u kávy a příjemného povídání s paní Evou Franzovou, kuchařkou ze Svatojánu. Odpočatá a dobře naladěná uspávám syna a tiše vzpomínám na „moji“ peckovskou pouť s babičkou. Jsem moc ráda, že i on si tuhle pouť užil po svém s rodiči, strejdou a svými milovanými babičkami. Dopisuji tento článek a otevřeným oknem se ke mně line večerní pouťové hudební vystoupení. Já tuhle pouť hodnotím rozhodně kladně. Každopádně snaha se cení a změna je život, nebo ne?

-pp-

Harantiáda 2016

Co to vlastně Harantiáda je?

- sportovně-zábavné odpoledne pro děti předškolního a školního věku
- disciplíny jsou uzpůsobeny věku sportovců rozdělením do věkových kategorií
- pro nejmenší do čtyř let je vyčleněn samostatný sektor
- všechny děti jsou dle dosažených výkonů odměněny a mohou si vybrat ceny dle dosažených bodů

Jak to bylo v neděli 4. září 2016?

Dopoledne v devět hodin se scházíme na peckovském hřišti. Sluníčko po nás pokukuje z pod lehkých mráčků a je teplo a příjemně. My se pouštíme do příprav. Stavíme Harantiádovskou hranici, připravujeme jednotlivé disciplíny a aparaturu pro ozvučení akce. Začátek na hřišti máme naplánovaný na druhou hodinu.

Ve 13.30 se na peckovském náměstí Kryštofa Haranta zapaluje Harantiádovský oheň za účasti malých sportovců a jejich rodičů. Pan Josef Berger, dlouholetý člen cyklistického oddílu TJ Harant Pecka, jeden z organizátorů nadační akce Na kole dětem, cyklista tělem i duší, jej po úvodních slovech předává peckovské atletické legendě jehož doménou byl a je oštěp, několikanásobnému mistru republiky a šestému z mistrovství Evropy, panu Karlu Machkovi. Ten společně s doprovodem přináší Harantiádovský oheň na peckovský stadión, kde jej předává další peckovské legendě, tělocvikáři, dlouholetému předsedovi TJ Harant Pecka, fotbalistovi i cyklistovi panu Jiřímu Styblíkovi, který za potlesku účastníků zapaluje Harantiádovskou hranici a HARANTIÁDA 2016 může vypuknout.

Nejprve vystoupení mažoretek z Nové Paky a soutěžení se rozjíždí na plné obrátky. Je připraven sektor pro drobotinu do 4 let. Házení míčkem do otevřené pusy pohádkového šaška, shazování kuželek, skládání puzzlového krtečka, lovení rybiček. To je jen krátký výčet připravených disciplín. Pro starší děti je připraveno dalších 10 disciplín. Kop na fotbalovou branku, hod na přesnost se shazováním pyramidy z dřevěných kostek, hod daleký kriketovým míčkem, skok do dálky z místa, skoky v pytli, člunkový běh, cyklistická jízda zručnosti, přeskoky přes švihadlo, dřepy a stezka zručnosti s přeskoky přes překážky, slalomem, podlézáním překážek a nesením míčku na lžíci.

Všech 83 sportovců si s nástrahami sportovního odpoledne poradilo na výbornou, což jsme díky reportážnímu mikrofonu v rukou pana Vladislava Stárka věděli hned z „první ruky“, a nebylo pochyb, že se mladým sportovcům daří. Na závěr odpoledne proběhla ukázka výcviku psů a krátká beseda s několika důležitými radami jak na výchovu psů. Děti si mohly i poslušnost pejska vyzkoušet, a dokonce si ho i pohladit. O ukázku se zasloužil pan Tomáš Pospíšil společně se svým psem, několika násobným domácím šampiónem a nositelem bronzové a stříbrné medaile z mistrovství Evropy. Úplnou tečkou na závěr bylo opékání buřtů na ohni z Harantiádovské hranice.

Teď už vymýšlíme jak příští rok. Naši kolegové z olympijského výboru pořádají olympiádu jednou za čtyři roky, my Harantiádu pořádáme každý rok, takže je vidět, že to „máme o pořádný kousek náročnější“. Věříme, že účastníkům se odpoledne líbilo, sportovci byli spokojeni s výkony i s cenami a těšíme se na příští ročník. Velké díky všem členům i nečlenům TJ, kteří pomohli s organizací a partě „Old School“, která se ujala rozhodcovských postů a velkou měrou přispěla ke zdárnému průběhu sportovního odpoledne. Byli to ti v černých trikách, které jste mohli potkat u většiny sportovních sektorů.

Přijďte si zazpívat!

Před několika měsíci vznikl v Pecce pěvecký sbor. Svedl dohromady lidi, kteří mají ze zpívání radost a zároveň je těší představa, že městečko s harantovskou hudební tradicí bude mít konečně své vlastní pěvecké těleso. Nebo spíš tělísko – zatím má sbor asi deset členů, vlastně členek. Během krátké doby své existence jsme přežili kritické období prázdnin a dovolených, kdy na pravidelné zkoušky nemohli přijít všichni. Bolestně nás zasáhl tragický odchod naší milé kamarádky Lenky, jejíž hlas nám nenahraditelně chybí. Přesto se sbor nerozpadl, rozhodly jsme se, že budeme zpívat dál. Od září je naším sbormistrem zkušený muzikant, houslista Hořického komorního orchestru, Jaroslav Jirásko. Scházíme se každé pondělí od 18 hodin v místnosti s hezkou akustikou v přízemí fary a přivítáme, když se k nám připojíte. Ano, vy všichni, kdo rádi zpíváte – staří, mladí, ženy i muži. A kdo ví, třeba někdy sklidíme vavříny na harantovských slavnostech… Tak přijďte!

Sbor Pecka

Křížovka

_____ _____ se narodil v Horním Javoří a vychodil školu na Pecce. Vyučil se zedníkem, čemuž se věnoval celý život. Oženil se a se svou ženou v Horním Javoří vychovával tři děti. Rád dělal cokoli pro ostatní. Byl knihovníkem v Horním Javoří, člen divadelních ochotníků, aktivní člen Sokola na Pecce. Jeho největší láskou byli hasiči. Později se stal velitelem hasičů v Nové Pace.

V roce 1939 v lesíku na Krkonošské vyhlídce vytesal do kamene nápis „Věřím ve vítězství ducha nad mečem“. Vytesal také dvě malé niky, do nich byly vloženy fotografie prezidentů Tomáše Garrigue Masaryka a Edvarda Beneše. Pod nimi je vytesán kalich vložený mezi slova „Pravda vítězí“. Za svou několikaletou protifašistickou činnost byl 17. 12. 1944 zatčen a uvězněn v Terezíně, odkud se už nevrátil. Není znám jeho přesný datum úmrtí. Podle záznamů v Národním památníku Terezín se jím stal pravděpodobně květen 1945.

Hana Rejmontová

při větru děti pouštějí
ptáci odlétají do teplých
plod stromu jírovec maďal
ze zahrádek sklízíme poslední ovocnou, zeleninovou
při babím létu často poletují vzduchem drobné
na podzim opadává
na Helloween vyřezáváme

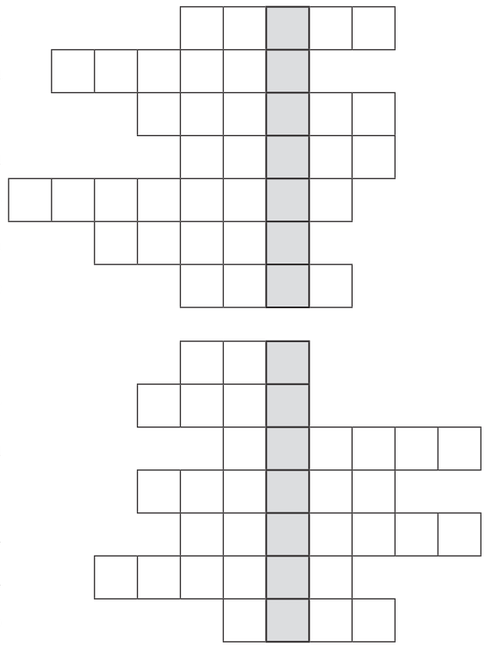

na podzim dětem začíná školní
fouká silný
zvířata si dělají na zimu
podzimní vinný nápoj
hrdina festivalu Jičín město pohádek
28. 9. slaví svátek
na podzim často

Co přinese nový školní rok do mateřské školy?

Prázdniny, dovolená a čas na odpočinek uběhl všem jako voda v řece a už zase stojíme před začátkem dalšího nového školního roku. Jaký bude ten letošní? V našem kolektivu se budeme všichni snažit, aby byl ještě lepší než v předešlých letech, aby děti měly od časného rána až do odpoledne den naplněný nejen činnostmi vzdělávacími, ale především , aby jejich dny ve školce byly naplněné hrami, zábavou, pohodou, kamarádstvím a pěknými vztahy mezi sebou navzájem. V mateřské škole se nemění letos ani vzdělávací program, podle kterého děti získávají vědomosti, poznatky, učí se novým činnostem, dovednostem. A aby se nám všechny nové činnosti lépe přijímaly a zvládaly, pomáhají nám k tomu dvě pohádkové postavičky – Křemílek a Vochomůrka. Náš vzdělávací program se jmenuje Poznáváme svět s Křemílkem a Vochomůrkou. Pro děti budeme mít i v letošním školním roce připraveny zájmové činnosti, učitelky budou spolupracovat s logopedickými pracovnicemi při práci s dětmi s vadami řeči, děti se mohou zapojit do výtvarných, pěveckých, tanečních i sportovních činností. Do mateřské školy nám přibyl v letošním roce nový kamarád – je to Kryštůfek (látková postavička), který s námi bude poznávat okolí našeho městečka, bude s námi chodit i jezdit na výlety, procházky. Zaměříme se i na ekologické činnosti, kdy budeme s dětmi pracovat nejen na naší školní zahradě, ale budeme děti učit, jak se starat o přírodu, rostliny, zvířata, jak ji chránit před znečišťováním. Budeme pokračovat ve sběru starého papíru i plastových víček. Denní vycházky, dopolední výlety, sportovní soutěže, účast na sportovní olympiádě, ale i plavecký výcvik – to jsou naše sportovní aktivity. Plavecký výcvik v letošním roce absolvujeme v bazénu v Nové Pace, kam jsme již jezdili na konci uplynulého školního roku a byli jsme s přístupem učitelů, náplní plaveckých hodin i s využíváním dalších aktivit v bazénu velice spokojeni. Na různých kulturních vystoupeních, besídkách uvidíte výsledky práce dětí pěveckého i tanečního kroužku. Tak jako v minulých letech, nezapomeneme ani na rodiče, pro které budeme připravovat s dětmi různá zábavná odpoledne. Rádi mezi námi přivítáme i starší kamarády, kteří již chodí do základní školy a zapojí se do našich akcí. Všechny tyto činnosti a spoustu dalších, které si naplánujeme během roku, bude pro 48 zapsaných dětí na tento školní rok připravovat kolektiv čtyř pedagogických pracovnic. Od září máme nový kolektiv. Ve třídě u malých dětí pracuje učitelka Radka Pavlová, Sára Absolonová a pedagogická asistentka Alena Končická. S dětmi staršími a předškolními pracuje Jana Murdychová a Veronika Zahradníková. Ke změnám došlo i v malém kolektivu nepedagogických pracovnic: školnicí a kuchařkou je nově v MŠ paní Kateřina Munzarová a jí ku pomoci dochází do MŠ paní Eva Špůrová.

Na závěr mi dovolte všem svým spolupracovnicím popřát, aby se jim práce v mateřské škole dařila, aby byly spokojené a aby měly vždy jenom radost z dětí, které mají v mateřské škole kolem sebe. Dětem přeji, aby měly šikovné, hodné, laskavé a stále nápadité pani učitelky, a rodičům přeji, aby byly s naší prací spokojeni a měli spolu s námi velikou trpělivost při výchově svých malých ratolestí.

Hezký školní rok 2016/2017.

Za kolektiv MŠ Jana Murdychová

Fotografie z Pouťové Pecky

Více obrázků najdete na www.zivotjepecka.cz

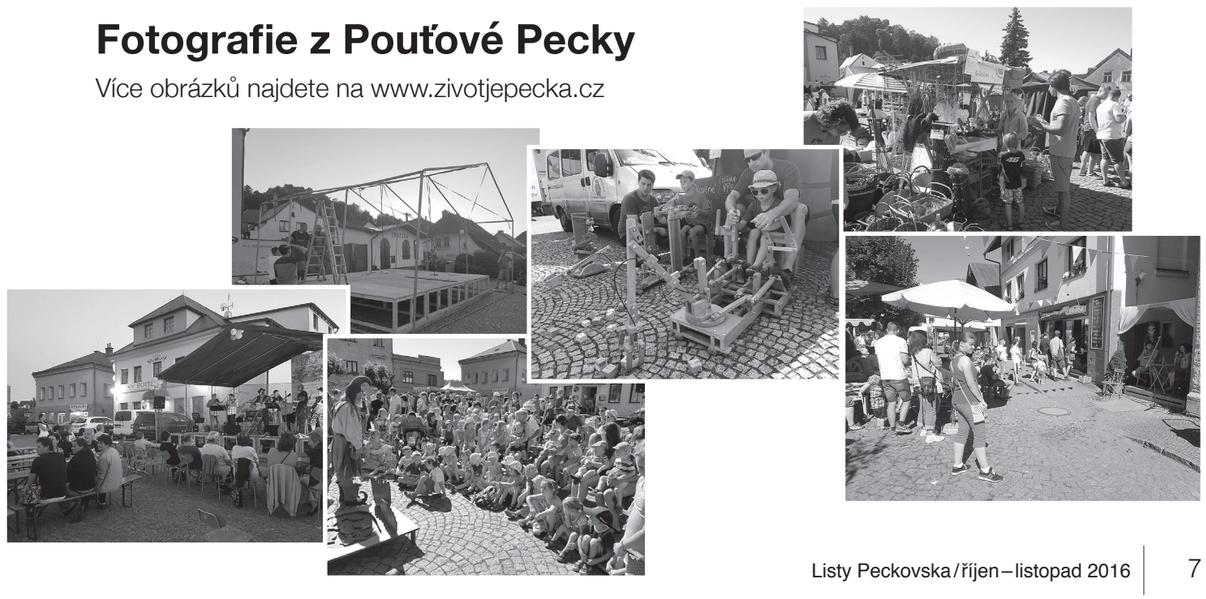

Ani o prázdninách se ve škole nezahálelo

Červenec a srpen jsou měsíce, s kterými si každý spojí prázdniny. Mohlo by se zdát, že se ve škole v téhle době nic neděje, ale opak je pravdou. Letošní prázdniny byly využity k tomu, aby se škola zase trochu zvelebila.

Druhý týden v červenci nastoupili řemeslníci z firmy Vekra a pustili se do výměny oken v kreslírně, jídelně, kuchyni, žákovské šatně a v šatně u tělocvičny. Práce to byla zdlouhavá – nešlo jen o pouhou výměnu, bylo zapotřebí zároveň začistit okolí oken po starých špaletových.

Postupně se třídy „obkládají“ laminátovými deskami, letos se tak stalo v 1. třídě. Vymalovány byly sklady a novou podobu dostala i jídelna v podobě červeno-bílých obkladů.

Když už byly všechny tyto velké opravy hotové a zbývalo se pustit do běžného úklidu tříd, spadlo v hudebně v rohu u tabule kus stropu, zhruba o velikosti 1,5 × 1 metr. Co bylo příčinou, nikdo neví. Jisté ale bylo, že z hlediska bezpečnosti musí strop dolů celý. Vše zakryl sádrokartonový podhled. Poté bylo potřeba zabudovat světla a znovu vymalovat. Pádem části stropu utrpěla i interaktivní tabule, resp. dataprojektor. V půlce září již byla učebna k dispozici dětem a výuce.

To byly novinky z prázdnin a nyní již k samotnému školnímu roku, který jsme slavnostně zahájili ve čtvrtek 1. září. Sešli jsme se na hřišti u školy. Paní ředitelka přivítala paní starostku a pana místostarostu, stávající žáky a pracovníky školy, dále pak nové žáky a hlavně natěšené prvňáčky a jejich rodiče a prarodiče. Dověděli jsme se, co se dělo o prázdninách a co nás čeká v novém školním roce. A pak už nejstarší žáci doprovodili ty nejmladší do jejich třídy. Podnětů a novinek byla spousta, nejenom v 1. třídě, ale i v ostatních třídách. Letos máme 113 žáků, z toho jich 32 dojíždí (z Borovnice, Borovničky, Horní Brusnice, Nové Paky, Štikova).

Děti čeká nejen výuka, ale i spousta akcí různého zaměření – vzdělávací (besedy literární, přírodovědné), sportovní (cykloturistický kurz, lyžařský kurz, turistické dny), kulturní (divadelní či hudební představení), environmentální, prevence sociálně patologických jevů a podobně. Nezapomeneme ani na exkurze a výlety. Více se zaměříme i na společné akce s mateřskou školou.

Novinky můžete sledovat na našich stránkách: www.zs-pecka.cz.

Klidný školní rok přejí všem dětem i jejich rodičům

učitelé ZŠ Pecka

O tajných chodbách z hradu bude možná knížka

Fenomén hledání tajných chodeb z hradu a pokladu, který má obsahovat dvanáct zlatých apoštolů v životní velikosti, jitří fantazii lidí v Pecce i okolí už několik generací. Pověsti o tom, že tu mniši kartuziáni v 18. století chodby vytvořili a možná v nich ukryli i něco jiného než zlaté sochy (třeba cennosti a archiv z kláštera ve Valdicích, který museli v roce 1782 na příkaz císaře Josefa II. opustit), se šíří v mnoha variantách. Velký zájem byl o tato témata zejména koncem 60. a na začátku 70. let, kdy se čistila hradní studna a množí zúčastnění se opravdu domnívali, že stačí už jen málo a chodba bude objevena. Asi nejzanícenějším badatelem, který se snažil dokázat, že tajemné podzemí peckovského hradu skutečně existuje, byl Jaroslav Obešlo z Lázní Bělohradu. Začátkem 70. let byl na Pecce pravidelným hostem, zaznamenával vyprávění pamětníků, podle nichž někteří v podzemí prý skutečně byli, a provedl i několik pokusů chodbu odkrýt. Tím nejnáročnějším byl asi výkop u paty harantovského paláce směrem k Bělé. Bohužel chodba tenkrát objevena nebyla – v okamžiku, kdy Obešlo narazil zhruba v hloubce 3 metry na vrstvu jílu a pod ním na pravidelně rozložené kameny ve tvaru klenby, se celý výkop zřítil. Podle jeho zápisků byl na stejném místě v roce 2011 proveden ověřovací archeologický průzkum, ovšem z hlediska nových informací o tajných chodbách opět neúspěšný. Naděje ale umírá poslední, jak dokazuje nedávné geofyzikální mapování hradního podloží...

Všechny tyto pokusy, vyprávění a pověsti zaujaly folkloristu Pavla Kracíka, který by záhadám tajných chodeb hradu Pecka rád zasvětil v nejbližší době svou badatelskou práci. Výsledkem by měla být samostatná publikace. Nechme se tedy překvapit.

Věra Kociánová

BRAŇTE KNIHU!

Pozvánka na Týden knihoven

V rámci celostátní akce Týden knihoven (3.–9. října), který pořádá Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, peckovská knihovna přichystala pro své čtenáře a uživatele několik akcí s motem Braňte knihu!

Podnětem k Mahen-Ladově plakátu Braňte knihu! byly Mahenovy špatné zkušenosti s některými čtenáři, kteří s vypůjčenými knihami nezacházeli šetrně. Napsal na to dvanáct dvojverší. O barevné obrázky nad svými dvojveršími požádal Mahen Josefa Ladu 12. 11. 1930: *„Milý Josefe (...), posílám Ti návrh na uměleckej plakát, který bychom dali my knihovníci zhotovit. (...) Hlavní nápis by byl Pozor na knihu! (...) Moc jsem přemýšlel o tom, který blboun by nám to pořádně namaloval, až jsem přišel na Tebe. (...)“* Lada si dával na čas, takže když Mahen ilustrace 29. 9. 1931 urgoval, Lada 7. 4. 1934 (!) odpověděl: *„(...) Ty jsi mě s tím plakátem sakramentsky prohnal! Vícekrát takovou práci na kvalt nevezmu. Ale co člověk neudělá pro starého kamaráda svobody? A je to rekord, co? 15. března 1930 o ½ 10 hod. jsem od Tebe dostal objednávku a dneska jsem už dostal ze Státního nakladatelství otisky ke kolorování. Div se mi talent nezavařil! (...)“* Na to pak zareagoval Mahen: 15. 12. 1934: *„Drahý dědečku Ladův. Byl jsem ohromně překvapen dneska, když jsem dostal pět plakátů, na nichž jsem poznal Tvoje čmáranice a mazanice. Myslel jsem, že se toho nedočkám, stářím mně vypadaly všecky zuby, zbělely všechny vlasy, a přece jsem se tedy dočkal! Nemohu věřit svým očím dívaje se na Tvoje dílo v tiskárně zhanobené. Přesto se mi zdá, že je v tom jakýsi půvab mládí, zejména v tom chlapovi, co žere husu. Žes tu husu namaloval ještě jednou vedle, to Ti ovšem žádný umělec neodpustí, poněvadž zákon variace káže, abys namaloval aspoň vepřovou, ale ty seš nenapravitelnej. Zrovna nad tím máš taky dvakrát cigáro a cigaretu. Je vidět, že strašně rychle přemejšlíš. Taky tam máš nad sebou dvakrát ve žlutým psa, jak rve knihu, a dětičky, jak ji rvou taky. Ten pes ji ovšem musí rvát, ale zákon variace káže, aby ty dětičky dělaly něco jiného. Pročpaks je nenamaloval, jak si knížkou vytírají prdýlku? (...)“* Celá korespondence, naplněná vzájemným žertováním, je obsažena ve sborníku Jiří Hek a Štěpán Vlašín Adresát Jiří Mahen (1964). – převzato z www.skipcr.cz

Po celý týden:

bezplatná přihláška pro nové čtenáře, včetně ročního registračního poplatku pro děti a studenty, amnestie dlužníků

3. října v 11.00 – Slavnostní předání pamětních listů studentům VU3V

5. října v 9.30 – Zahájení třetího semestru Virtuální univerzity třetího věku – poslední možnost se přihlásit, cena 350 Kč pro registrované čtenáře, 400 Kč pro ostatní

5. října v 15.15 – Zahájení dalšího ročníku Kurzu anglického jazyka pro pokročilé – volné jedno až dvě místa, cena 100 Kč / hod.

5. října v 17.30 – Havajské ostrovy – cestopisná přednáška, přednášející Petr Nazarov

6. října v 9.30 – Mateřský klub – logohrátky

Besedy pro děti ZŠ na téma:
Jak zacházet s knihou, anorexie a autorské čtení Petry Dvořákové (dle sjednaných termínů se ZŠ)
Více informací na www.pecka.knihovna.cz nebo na tel. 493 799 525

Lenka Knapová

Boží milosrdenství naživo aneb Pouť do Krakova 2016

Každý, kdo alespoň párkrát v roce navštíví nějaký ten kostel nebo se občas podívá do médií, si může všimnout výjimečnosti roku 2016 jak pro věřící, tak hlavně pro zbloudilé ovce a marnotratné syny. Krom toho, že bylo 8. 12. 2015 vyhlášeno jubileum Svatého roku Božího milosrdenství, které se vyvrcholí 20. 11. 2016, uběhly také tři roky od posledního celosvětového setkání mládeže v Riu de Janeiru. Světové dny mládeže (SDM), jak se také tato setkání nazývají, se podle svého zakladatele svatého papeže Jana Pavla II. konají jednou za dva až tři roky. Jako téma k zamyšlení během letošního Jubilejního roku a zároveň motto letošních SDM vybral Svatý otec ve Vatikánu třetí blahoslavenství z horského kázání Ježíše Krista, které zní: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“. Hlasateli a ochránci kultu Božího milosrdenství již v minulosti byly sestra Maria Faustina Kowalská a již zmiňovaný a nezapomenutelný papež míru svatořečený 27. 4. 2014. Cesty víry obou dvou světců se protnuly v hlavním městě Vojvodství Malopolského a tím i nejideálnějším dějišti setkání mládeže v roce 2016 Krakově.

Světové dny mládeže vznikly v roce 1984 na Květnou neděli svoláním římské mládeže. Jejich nadšení překonalo všechna očekávání. V roce 1985 napsal papež mladým po celém světě list a brzy začalo dobrodružství Světových dní mládeže jako daru Ducha Svatého dnešní moderní církvi, jež si uvědomuje, že mladí jsou stavebním materiálem pro nové a pevné rodiny.

Pro svou blízkost oproti předešlým místům byl Krakov pro mladé a hlavně pro organizátory z České biskupské konference velkou výzvou. Také kněží ve farnostech včetně Pecky nezapomínali upozorňovat na výhodu danou polohou Krakova. Já jsem nyní rád za finanční a morální pomoc, které se mi od farnosti dostalo. Chtěl bych touto cestou za ni poděkovat jménem svým i jménem dalších dvou poutníků vyslaných farností – Františka Čeřovského a Jimmyho, žijícího v Americe a trávícího ve Staré Pace prázdniny.

Hlavní program se konal od 25. do 31. července. Sraz jsme měli na peckovské faře v pondělí v 5.45 hodin a přepravu ke královéhradeckému vlakovému nádraží, odkud se mělo v 7.00 hodin autobusy vyrážet do Krakova, zajistil farník pan Vladimír Říha. Tomu rovněž patří dík. Po nahlášení příchodu jsme v Hradci vyhledali náš společný autobus HK-23 a pomalu se nastěhovali. Náš se od ostatních dvou autobusů lišil, protože mezi všemi obsahoval největší množství kněží – celkem čtyři. Ti nám svými modlitbami poctivě připomínali, že nejsme účastníky obyčejného zájezdu, ale křesťany toužícími po setkání s živým Ježíšem. Zvlášť silný byl okamžik polední modlitby Anděl Páně při průjezdu polskou dálnicí. Modlitbou jsme se spojili s pasažéry ostatních dvou za námi jedoucích autobusů, již si počínali taktéž. Při společném zpěvu, spaní, modlení se a sledování velice hodnotného filmu o životě světce Jana Pavla II. sedmihodinová cesta přes Náchod, Niemodlin a Katowice docela rychle uběhla. Vedoucí autobusu nás lehce seznámil s historií města a státu.

Autobusy zaparkovaly v ulici Aleja Jana Pawła II., což bylo pět minut cesty od Českého národního centra, jež vyrostlo na území cisterciáckého opatství nepřetržitě zde fungujícího od roku 1222. Místo se dříve nacházelo v samostatné obci s názvem Mogiła, ležící asi 10 km od

centra Krakova. Z vůle Stalinova Sovětského svazu zde však vyrostlo počínaje rokem 1949 město Nowa Huta. Toto město mělo být vzorovým městem pro celé Polsko a hlavně v něm neměl být jediný kostel ani jediný kříž. Plán byl však už ve své podstatě nepřirozený a později se ukázalo, že se jedná o utopii. Poláci se svou mentalitou a především vedeni moudrostí mladého wadowického rodáka a krakovského kněze Karola Wojtyly (později papeže) rozhodli jinak a brzy došlo ke stavbě prvního svatostánku. Poskytnutím tak krásného, významného a starobylého areálu nám českým poutníkům a s tím i veškerému technickému zázemí a vybavení připomněli naše bratrství započaté před 1050 lety křtem Polska. Ten proběhl v důsledku konverze polského knížete Měška ke křesťanství. Velkou zásluhu na tom měla jeho česká manželka Doubravka.

V tomto českém městečku jsme byli dokonale vybaveni vším potřebným, co nám pomohlo přežít a žít následující dny. Každý obdržel tzv. „batoh poutníka“ barvy dle libosti, jenž obsahoval několik publikací, propagační materiály a nápoj. Od české strany se nám dostalo brožurky s praktickými informacemi a s programem českého centra na celý týden.

Většina poutníků přespávala jako my v různých krakovských školách, kde byly vydávané snídaně a obědy. K výdeji sloužily stravenky. Večeře si každý zajišťoval sám v krakovských fastfoodech a benzinkách, které akceptovaly zmiňované stravenky. Všechny nás překvapila preciznost, s jakou Češi od ledna roku 2014 postupně měnili areál v českou vesnici. Nacházela se zde centrální recepce, zázemí různých oborů přípravného týmu, stánky se suvenýry, poradny, dvě velká pódia pro bohoslužby, scholu brněnské mládeže, která hudebně doprovázela program a pro moderování. Dále zázemí pro živý přenos TV NOE a rádia Proglas včetně přenosových jeřábů. Samozřejmě nechyběla ani kavárna, jmenovala se U Samaritána. Nepřehlédnutelnou mezi obsluhujícími byla usměvavá sestra Dagmar z Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství ze Dvora Králové, která bývá občas vidět i v Pecce. Skupina polských hasičů i s vozem nepřetržitě monitorovala areál.

Spali jsme na zemi v menší tělocvičně v počtu asi čtyřiceti ubytovaných. Krom toalet s umývátky sloužily k osobní hygieně sprchy, jejichž velkou vadou byly pro někoho dlouhé fronty a nedostatek teplé vody. Toto však byla malichernost a řešitelná situace v porovnání s duchovním přínosem akce.

V pondělí jsme se po večeři šli podívat na večerní program českého centra. Ten začínal v 19.30 a v rámci něho bylo možno zhlédnout slavnostní zahájení, představení účinkujících, vyslechnout slovo opata kláštera a seznámit se s letošní vydařenou hymnou akce. Pěkným zážitkem pro všechny byl pohled na zcela Čechy zaplněné sektory hlediště, v něž se proměnila klášterní zahrada. Snad jedinou vadou v tu chvíli pro mě byla bolest hlavy a únava, s tvrdostí země se mohl člověk snadno vypořádat.

Úterní program už běžel dle rozpisu. Po snídani ve školách jsme se odebrali opět ke klášteru, kde se později rozjela společná dávka hudby, svědectví, vtipně ztvárněných scének na téma jednoho ze skutků milosrdenství, katecheze a diskuzí. Každý den měl své slovo k rozjímání – citát vybraný z Písma. Dané evangelium, jež bylo pramenem onoho výroku, zahajovalo celý den. Katechezi vedli většinou biskupové, např. Vojtěch Cikrle, Vlastimil Kročil nebo olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Bylo zajímavé pozorovat, jak jakýmkoliv způsobem navzájem si vzdálené diecéze, vzdálení kněží i věřící zde v Mogiłe tvořili jeden celek.

Na odpoledne jsme si naplánovali návštěvu centra města. Většině ze skupinky se podařilo vtěsnat se do narvané tramvaje č. 10. Zde bylo třeba přežít 40 minut cesty tělo na těle, abychom k tomu všemu mohli vlivem zmatků zbytečně vystoupit o několik zastávek dříve. Panu faráři a zbytku skupiny se podařilo narvat se do další linky, ale já spolu s jedním účastníkem z Jilemnice jsme se rozhodli ten kousek dojít po svých. Zde se nám už konečně začalo připomínat, že se nacházíme na vskutku celosvětovém setkání. Park Planty byl zcela zaplněn všemi možnými národnostmi a ulicemi Krakova proudil jeden nekonečný dav. Chtěli jsme se podívat na nádvoří hradu Wawel a do katedrální baziliky, avšak pro množství lidí a především vydatný déšť se od nás tato myšlenka vzdálila. Na oficiální zahajovací mši s kardinálem Stanislawem Dziwiszem konanou v parku Błonia jsme tímto úplně zapomněli.

Dalším zážitkem byla improvizovaná mše v klášteře. Pro neustávající déšť nešlo počítat s prostranstvím pod širým nebem, a tak se všechen lid přesunul do klášterní baziliky Svatého Kříže. Tam se odehrála od 20.30 bo-

Mateřské centrum Harantíci – Letní dobrodružství našich nejmenších

Ani v létě naši Harantíci nezaháleli. Pomyslné prázdniny zahájili 30. června malováním. Říkáte si, že tihle špunti umí maximálně pár čar a výsledek směřuje do koše. Tak to se hodně mýlíte. Tihle uličníci si totiž vzali malá autíčka, která smáčeli do různých barev, a pod vedením výtvarnice Hanky Kalistové vytvářeli veledílo. S plnou vervou se do díla pustila nejprve děvčata. Mirinka s Jožinkou vzali tvorbu díla do svých rukou. A trochu ostýchavý Tobi s Adámkem se postupně přidali. A obraz malých Harantíků byl na světě.

Za lehce dramatických okamžiků se nakonec uskutečnil výlet do ZOO. A co to drama způsobilo? No, samozřejmě počasí. Zamotalo hlavu nám všem a ráno nás přivítalo s provazy deště. Výlet jsme odložili o 14 dní

a pořádně si ho užili. Naši malí Harantíci nevěděli kam se dívat dřív, jestli se rozběhnout na dětské hřiště, sledovat rybičky nebo malé opičky. Viděli jsme krmení slonů a naši větší kluci si zkusili projít nad lvy po provazech. Svou výškou nás překvapily žirafy a svou váhou zase nosorožci. Nejmenší sledovali dění z kočárku, ale také na maminčiných rukou. Celý den byl moc fajn a rádi tuto dobrodružnou výpravu zase někdy zopakujeme.

V polovině srpna jsme uskutečnili vycházku na peckovské koupaliště, kde větší děti jezdily na klouzačce, motorkách, řádily na trampolínách, shazovaly kuželky. A co ti nejmenší? Ti to celé sledovali z kočárku, od maminek, ale také z trávy. Maminky si spokojeně užívaly slunečného počasí, kávy a čerstvých zákusků, které místní koupaliště nabízí. Když přišel čas oběda, neváhali jsme a ochutnali rajskou omáčku, svíčkovou nebo těstovinový salát.

Zakončení prázdninového dobrodružství mělo proběhnout v Dolánkách u Turnova, ale vzhledem k pěknému a teplému počasí na konci srpna se spousta maminek s rodinami vydala na dovolenou a my tento výlet pro malou účast odkládáme na podzimní či jarní měsíce. Místo výletu vláčkem jsme vyrazili okolo Pecky a procházku si zpříjemnili příjemným povídáním, ježděním na klouzačce, cachtáním nohou ve lhotské nádrži a chutným obědem.

Ve čtvrtek 8. září jsme se sešli pod Jičínskou věží a navštívili akci Jičín – město pohádky. Od 22. září (vždy v 9.30) jsme začali pět lekcí Logohrátek s paní Smotlachovu z Lázní Bělohradu. Jedná se o hraní s rytmickými nástroji, lidovou slovesnost a pohybové aktivity se zpěvem a říkadly. Všichni, tedy hlavně maminky, se už nyní těší na výtvarnou dílničku na začátku listopadu (3. 11.), kdy budeme vyrábět náušnice nebo přívěsky z chirurgické oceli a zdobit efektními barvami. 10. listopadu uspořádáme výlet a 24. listopadu budeme ve výtvarné dílničce připravovat vánoční dekoraci. Fotky z našich dobrodružství a aktuální informace můžete sledovat na našem Facebooku nebo na stránkách naší peckovské knihovny. Rádi mezi nás přivítáme nové maminky s dětmi.

-pp-

Knihovna jako centrum celoživotního vzdělávání

Knihovna Kryštofa Haranta poskytuje mnoho služeb. Kromě půjčování knih, časopisů a dalších dokumentů se zde koná například spousta kulturních pořadů pro děti i dospělé. Poslední dobou si knihovna začíná budovat i pozici vzdělávacího centra. V loňském roce jsme se zapojili do Virtuální univerzity třetího věku, dále zde probíhají kurzy anglického jazyka pro dospělé na téma Angličtina pro každodenní život a letos byl otevřen Kurz tvůrčího psaní.

Rádi bychom i nadále nabízeli kvalitní, systematické a hlavně cenově dostupné vzdělávání pro všechny věkové kategorie a to především formou neformálního vzdělávání. Knihovna má k tomu výborné předpoklady jak umístěním v centru městečka, tak pěknými prostory a dobrým technickým vybavením. Jak naložit s volným časem je na každém z nás. Různé kroužky, kurzy, krátkodobá školení nebo přednášky mohou přispět k lepšímu pracovnímu i společenskému uplatnění. V naší knihovně budeme takovýmto aktivitám vždy nakloněni.

První výsledky se již dostavily. Naši studenti VU3V jsou velmi úspěšní – získávají ocenění a někteří zvládají studovat i dvě témata najednou. Kurzy anglického jazyka nám pomáhají dorozumět se při cestách do zahraničí a udržet si slovní zásobu nenásilnou a někdy i hravou a zábavnou formou, angličtinu využijeme také ve svém zaměstnání. A jak úspěšný je kurz tvůrčího psaní? Sami se můžete přesvědčit v následujícím příspěvku naší nejmladší účastnice, Marušky Baudischové (13 let), která již hned během první lekce napsala krásnou fantazy pohádku:

Lenka Knapová

Třešňový pes

Jeden pán si přál psa, a protože neměl peníze, tak si řekl, že si ho vyřeže ze dřeva. Našel si na zahradě třešeň a z ní začal vyřezávat. Pracoval, dokud se výtvor nepodobal psovi. Psa pojmenoval Třešeň. Druhý den ráno ho vzbudil štěkot. Když se šel podívat ven, co se děje, uviděl pobíhat po zahradě psa. Třešeň, jak ji pojmenoval, měla tmavě hnědou srst nebo spíš kůru. Z uší jí vyrůstaly třešně a ocas vypadal jako hromada listí. Oči měla červené jako zralé třešně. Pán se zaradoval a ihned jí začal připravovat místo na spaní. Tak uběhlo jaro a léto a začal podzim. A jak to na podzim bývá, stromy začnou opadávat, tak to bylo i u Třešně. Třešně, které jí vyrůstaly z uší, už dávno neměla. Místo veselého pobíhání se loudala, až se zastavila úplně. Stal se z ní kus dřeva, který vypadal, jako kdyby měl někdy hlavu a nohy. Pán byl smutný. Čekal, jestli se Třešeň najednou nepohne a nezačne štěkat. Po zimě, když začalo jaro a pán na Třešeň skoro zapomněl, ozval se jednoho rána ze zahrady štěkot. Pán vyběhl ven a tam na něj čekala Třešeň a její čtyři štěňata.

Marie Baudischová

Pozn: Neformální vzdělávání – veškeré vzdělávání dospělých, které nevede k ucelenému školskému vzdělání. Realizuje se mimo formální vzdělávací systém. Je zaměřené na určité skupiny populace a organizují jej různé instituce (instituce vzdělávání dospělých, podniky, kulturní zařízení, nadace, kluby...).

PhDr. Zdeněk Palán, Ph.D.
Andragogický slovník

hoslužba celebrovaná energickým plzeňským biskupem Tomášem Holubem, který nešetřil ani humorem. Toho dne jsme se také seznámili se sympatickou polskou rodinou, která nás k naší spokojenosti svezla k nejbližší restauraci na večeři a k tomu také pozvala na slavnostní čtvrteční oběd.

Středa byla ve znamení poutě k místům úzce spojených s působením světců Božího milosrdenství. K centru zasvěcenému Janu Pavlu II. a chrámu Božího milosrdenství, jejž 17. 8. 2002 vysvětil sám papež, nás po skupinách postupně odvážela speciální linka S1. Na nás zůstalo vystát frontu všech národů vedoucí k posvátným místům. Pokud bych se na tuto situaci díval třeba v televizi, nemohl bych si odpustit poznámku, že ti lidé jsou blázni. Během toho, co by mohli dělat jim příjemnou činnost, stojí v horku v nekonečné frontě na něco neurčitého a mávají vlajkami svých zemí. Ano, pravdou je, že ti lidé nebyli „normální“. Nebyli ani jako neovladatelný zástup protestujících ani jako šílenci ochotní pro získání zlevněného sortimentu zašlapat své soky do země. Pomalu a jistě ale všichni šli vstříc dlouhému schodišti sjednoceni jedním v jedno. Do Polska přicestovali z celého světa díky jedné církvi a ta všude hlásá stejně o tomto Božím milosrdenství. Nebylo zde tedy vidět tisíce o místo bojujících šílenců v davu, ale jeden dav složený z tisíců hlav. Někteří zvolávali slávu papežovi nebo zpívali známé národní písně.

Po čtvrteční dopolední mši už na nás před klášterem čekal otec rodiny, která nás pozvala na oběd. Šlo o velice pěkně a poklidně strávený zbytek dne v prostředí útulného rodinného domku. Zde nás překvapila polská pohostinnost a otevřenost, o které jsme dříve jen slyšeli. Dostali jsme zde například i nabídku osvěžit se ve sprchovém koutě. Pro rodinu bylo prý velkou ctí zapojit se alespoň tímto způsobem do dění SDM. Zvláštním zážitkem byla celoodpolední polsko-česko-anglická debata na různá témata aktuálního světa. Ke klášteru jsme se dostali až kolem deváté večerní hodiny.

Pátek byl kromě dopolední mše celebrované Dominikem kardinálem Dukou ve znamení odpočinku a získávání energie na sobotní 5 km dlouhou pěší pouť na místo nazvané Campus Misericordiae.

Už od rána proudily v sobotu zástupy lidí kolem našeho kláštera. Tento den měl nejeden člověk problém stíhat ranní mši a zároveň si s sebou sbalit vše potřebné k přečkání zbytku víkendu na dějišti obřadů s papežem Františkem. Po této ranní mši celebrované naším sídelním biskupem Janem Vokálem jsme se přidali, abychom se účastnili tolik očekávané pouti. Posilněni hudbou a zpěvem našich italských kolegů a slovy našich katechetů, kteří nás provázeli týdnem, jsme postupně zdolávali překážky v podobě horka, tlačenic, tíhy zavazadel a jejich kontrol. Po celé cestě jsme se ale šťastně uvelebili v daném sektoru. V sektoru bylo vidět různé národnosti. V 19.30 začala tzv. vigilie s papežem, tedy předčítání životních příběhů různých mladých lidí, divadelně a choreograficky ztvárněné okamžiky ze života zmiňovaných světců, adorace Nejsvětější Svátosti a promluva papeže v italštině. Největší obětí byla ale nedělní mše, jež začala o 20 minut dříve. Slunce tehdy pražilo do zúčastněných vší silou a možná oblaka ho buď minula, nebo z oblohy zmizela. Do češtiny byla mše tlumočena prostřednictvím radiopřijímačů. Slunečno napříč víkendem skončilo až cestou zpět do města kolem druhé hodiny, kdy se spustil prudký déšť a bouře. Naštěstí to bylo ke škole už kousek cesty.

Po zbytek neděle jsme se věnovali balení věcí a využívání zbylých stravenek. Z Krakova jsme vyrazili autobusy ve 22.15. Zapomenout nesmím na požehnání a rozloučení, kterých se nám dostalo od jednoho cisterciáka. Ten neúnavně obíhal všechny vypravené české autobusy a tímto jednáním vyjadřoval radost z naší přítomnosti ve svém klášteře. I my jsme z toho měli velkou radost a s dobrým pocitem a hlavou plnou krásných vzpomínek jsme se dali směr Český Těšín, Olomouc, Svitavy a Hradec Králové. Byl to krásný způsob, jak ukázat nejen světu, ale také sami sobě, jak že je to naplňující sdílet víru s druhým člověkem, konat dobré skutky a oživovat to, co se nám v kostelích zobrazuje většinou pouze v podobě soch a obrazů.

A nakonec jsou tady ještě čísla. Z ČR se dle oficiálních údajů zúčastnilo 5 000 mladých a více než 600 dalších dorazilo na závěrečný víkendový program se Svatým otcem. Přípravy v Českém národním centru provádělo 300 dobrovolníků a 5 dobrovolníků z ČR bylo v mezinárodním organizačním týmu. Opomenout nelze více než 800 biskupů, 40 kardinálů a tisíce kněží a řeholníků z celého světa. Ne nadarmo se jedná o největší akci pořádanou katolickou církví na světě.

Roman Hanuš ml.

Škola v Bělé u Pecky

Budova školy v Bělé u Pecky v roce 1959

Letos uplynulo 50 let od doby, kdy v jednotřídní škole o 5 postupných ročnících v Bělé u Pecky definitivně skončilo vyučování. Škola v obci působila 90 let. Od roku 1875 do konce června roku 1966. Předtím byla Bělá přiškolena k Pecce. Když se v Pecce začalo hovořit o stavbě nové školy (roku 1877 se v Pecce začala nová škola stavět) zastupitelstvu obce Bělá u Pecky se nelíbilo, že by na novou školní budovu musela obec značně připlácet. Z toho důvodu bělská obec podala u školních úřadů žádost o odškolení od Pecky a o zřízení samostatné školy v Bělé u Pecky. Žádost o zřízení české školy nebyla sice zamítnuta, ale pro neúplnost vrácena. Aby se obec vyhnula potížím se založením české školy, požádala o radu tehdejšího německého učitele ve Štikově Václava Niederleho. Ten jim radil, aby se ucházeli o německou školu, která bude zřízena s menším nákladem. A tak skutečně s přispěním okresního školního inspektora ve Vrchlabí, děkana Webra, byla 25. května 1875 povolena zemskou školní radou škola německá, jež byla přidělena okresní školní radě ve Vrchlabí.

Učitel Karel Šrůtek se svými žáky před školou

Prvním učitelem v bělské škole se stal zmíněný Václav Niederle, rodák stupenský. Poněvadž ve vsi nebyla školní budova, učilo se ve statku starosty Josefa Grohy, učitel bydlel u Antonína Pavla. Již rok nato, dne 6. května, byly položeny základy k nové školní budově. Stavěl ji novopacký stavitel Eduard Langr. Dříví na budovu bylo dodáno z obecního lesa. Náklady na stavbu byly 10 000 zl. Zemská subvence přispěla částkou 3 000 zl. Značnou podporou přispěl Schulverein. Její výše zůstala tajemstvím. Škola byla vysvěcena již 5. října 1876. Po úmrtí učitele Niederleho (5. června 1881) učil polodenně učitel z Radkyně, rovněž Němec, František Moser, a to až do konce roku 1881. Potom byl ustanoven nový učitel Theodor Niederle z Pommerdorfu, byl to bratr předchozího učitele.

Poněvadž však děti v německé škole neprospívaly, vznikly u mnohých občanů snahy, aby škola byla změněna na českou. Druhá část občanstva však nechtěla o přeměně ani slyšet. V čele uvědomělých českých lidí byli občané Fr. Knap, A. Pavel, Jan Čeřovský. Obhájci školy německé byli hlavně starosta Josef Groh, Ferdinand Kraus a Jan Tauchman.

V roce 1879 byla bělskými Čechy poslána Zemskému sněmu království Českého petice se žádostí, aby byl vyšetřen mateřský jazyk dětí. Petice však došla poslední den a nebyla vzata k projednání do sněmu, ale odkázána k vyřízení zemskému výboru. Účinek se dostavil hned. Okresní školní radou ve Vrchlabí bylo bělským občanům oznámeno, že obec Bělá dosáhla odškolení od Pecky jen pod podmínkou, že v Bělé bude zřízena německá škola. Jestliže zamítají německou školu, nebude ani česká, Bělá bude přiškolena k Pecce a Zemskému fondu musí uhradit 3 000 zl., které obdržela jen na stavbu německou. Toho se občané zalekli a petici odvolali.

Povolení české školy mělo být rozhodnuto dle sčítání lidu v roce 1880. Sčítání ukázalo z 300 obyvatel Bělé asi dvě třetiny Němců a třetinu Čechů. K tomuto sčítání je ve školní kronice uvedeno. „Sčítacím komisařem byl p. učitel Václav Niederle a přítomen byl též p. starosta Groh. Sčítání provádělo se ve škole. Po národnosti tázán nebyl nikdo a vypadlo tudíž sčítání pro Čechy špatně, neboť provedl je p. komisař po svém rozumu.“

Proti tomuto výsledku byl podán protest, protože sčítání provedl učitel s tendencí německou. Proto byla vyslána smíšená sčítací komise z okresu školního Vrchlabského (p. c. k. školní inspektor Weber) a ze školního okresu Jičínského (p. c. k. inspektor Tomáš Kazbunda). Tato komise měla zjistit národnostní poměr školních dětí. Ve školní kronice je uvedeno.

„Průběh byl as ten, že pan inspektor Weber ze školního katalogu vyvolával a přítomní občané museli udávati, jaké národnosti každé dítko je. Čechové počínali si však ku své škodě velmi solidně, neboť kde v rodině byli všichni Češi a pouze děd byl Němec, připustili zapsati takové české dítky za Němce. Vzdor tomuto promíjení napočítalo se: Čechů 22, Němců 15 a 13 utrakvistických. Poznámka však páně Weberova neshodovala se tímto počtem, neboť prohlášeno pak, že napočítalo se Němců 19, Čechů 18 a 13 utrakvistických. Když pak Fr. Knap proti tomu se ozval, že prohlášení není správné, nebyla zkouška opakována.“

Na podkladě podané stížnosti k c. k. okresnímu hejtmanství v Jičíně byla v únoru r. 1881 vyslána nová sčítací komise z Jičína (p. c. k. komisař Bouchner).

Tato komise z Jičína napočítala 200 Čechů a 90 Němců. Při tomto sčítání si Češi postěžovali, že i školní komise si nepočínala správně. „Následkem zmíněné stížnosti byla vyslána nová smíšená komisse, ku které co zástupce okresu Jičínského dostavil se sám p. místodržitelský rada šlechtic z Freyburgů. Zástupcové okresu Vrchlabského přijeli o něco dříve a jali se s Čechy vyjednávati, nabízejíce jim v následních dvou školních rocích vyučování v jazyku českém, čehož však Češi nepřijali. Pan rada Freyburg dal svolati všechny občany, vyložil jim účel kommisse a dodal, že řeči roztrušované o prodeji školy a vrácení subvence jsou plany.“ Výsledek komise byl pro Němce osudný, neboť zůstala malá hrstka žáků německých.

Na základě tohoto výsledku povolila zemská školní rada 21. listopadu 1882 školu českou. Ale na odvolání starosty J. Grohy, F. Krause a J. Tauchmana, kterému bylo vyhověno, zůstala škola nadále německou. Úmrtím starosty J. Grohy odešla hlavní síla Němců. Mezitím proběhly volby do obecního zastupitelstva a zvoleni byli výboři většinou čeští. Český výbor podal opětně žádost za znovuzřízení české školy, a tak roku 1886 byla hladce povolena škola česká.

Prvním českým učitelem byl František Faiks z Lázní Bělohradu, který v Bělé vyučoval od 15. září 1886 do února roku 1910, tedy plných 24 let. Byl nejen učitelem, ale také aktivním dlouholetým členem hasičského sboru, který pomáhal ve vsi v roce 1895 založit a jehož byl od roku 1895 do roku 1897 velitelem a v letech 1899 až 1909 jednatelem. Z Bělé odešel na vlastní žádost do Bílých Poličan, kde byl ustanoven správcem školy a později řídícím učitelem. Na jeho místo do Bělé byl správcem školy ustanoven Josef Havlík, dosavadní správce školy v Radkyni. Protože však měl do konce března zdravotní dovolenou, byl ustanoven k vyučování pro měsíc březen učitel Bohuslav Havlík, který vyučoval od 1. do 31. března 1910. Poté začal vyučovat definitivně ustanovený správce školy Josef Havlík. Ten potom v Bělé působil do konce školního roku 1920/1921. Byl též činným členem hasičského sboru. Zasazoval se o zřízení divadelního, čtenářského a zábavního odboru při místním hasičském sboru. Aby své přesvědčení o smysluplnosti a prospěšnosti této činnosti v obci při přesvědčování činovníků sboru podpořil, tak v roce 1911 nacvičil s ochotníky divadelní hru „Prababiččin kalendář“ a tu potom v sále hostince u Grohů sehráli dne 3. září 1911. Divadelní odbor byl zřízen a pracoval až do poloviny minulého století. Pod vedením Josefa Havlíka byly sehrány další divadelní hry. V roce 1921 si Josef Havlík vyžádal zdravotní dovolenou. Dnem 1. září 1921 se stal zastupujícím učitelem Stanislav Holman, bývalý zastupující správce školy v Kalu, který vyučoval po celý školní rok 1921/1922. Po prázdninách vyučoval Jan Fetr, zastupující učitel v Pecce, který působil do 31. prosince 1922. Mezitím definitivní správce školy Josef Havlík byl ke své žádosti penzionován a na jeho místo byl ustanoven definitivním správcem školy jeho syn Bohuslav Havlík, definitivní učitel z Lanžova, který na toto místo nastoupil dnem 1. ledna 1923. Bohuslav Havlík v Bělé působil devět a půl roku, byl nejen učitelem, ale byl aktivní i ve veřejném životě v obci. Měl snad asi 14 různých funkcí. Byl též členem obecního zastupitelstva. Založil a psal obecní kroniku a vedl obecní knihovnu. V roce 1932 podal z rodinných důvodů žádost o uvolněné místo správce školy ve Štikově u Nové Paky. Zemská školní rada mu vyhověla.

Po dobu letních prázdnin vedla správu školy slečna Marie Glosová, zatímní učitelka při obecné škole chlapecké v Nové Pace. Od 1. 9. 1932 do 30. 6. 1933 na škole působil učitel Václav Mejsnar. Po odchodu z Bělé u Pecky obdržel učitelské místo v Úbislavicích.

Na schůzi místní školní rady dne 23. 11. 1932 byly projednány žádosti o místo řídícího učitele na zdejší škole. Došly celkem tři žádosti, a sice od Františka Šaudy, řídícího učitele ve Vidonicích, Jana Dolejšího, řídícího učitele v Kalu, a Karla Šrůtka, řídícího učitele v Bezníku. Místní školní rada přihlížela ke způsobilosti uchazečů, která byla v žádostech zapsána, a usnesla se, že navrhne Jana Dolejšího. Ten ale prohlásil předem, že zůstane v Kalu. Navrhla proto Karla Šrůtka s ohledem na jeho lepší kvalifikaci proti Františku Šaudovi.

Výnosem Zemské školní rady v Praze byl jmenován na škole v Bělé u Pecky od 1. července 1933 definitivním učitelem a správcem školy Karel Šrůtek, dříve definitivní učitel a správce školy na Bezníku na Hořicku. V Bělé u Pecky poté působil 33 let, do doby, kdy byla škola v Bělé definitivně zrušena. Učitel Karel Šrůtek se plně zapojil do veřejného života v obci. Vedl obecní kroniku, místní knihovnu, měl na starosti Osvětovou besedu, byl členem spolků. Po skončení školy v Bělé u Pecky v roce 1966 nastoupil v dalším školním roce na nové působiště do Ústí u Staré Paky, kde byl jmenován ředitelem základní devítileté školy 1.–5. ročník.

V obecní kronice je uveden důvod zrušení školy. „Vzhledem k tomu, že je málo dětí ve zdejší obci, po prázdninách jeví se stav 11 dětí a v dalším roce pouze 9 dětí, rozhodla okresní školní a kulturní komise společně s odborem školství a kultury ONV v Jičíně od 1. září 1966 zdejší školu zrušit.“ Děti z Bělé u Pecky začaly dojíždět do Základní školy v Pecce již od 1. třídy.

Budova školy byla v průběhu let různými údržbovými pracemi, stavebními opravami a úpravami udržována nejen v dobrém stavu, ale i vylepšována.

V následujícím roce po zrušení školy byl v budově prostor bývalé třídy stavebně upraven na prodejnu potravin a smíšeného zboží. Budovu získalo a prodejnu provozovalo SD Jednota se sídlem v Nové Pace. Počátkem devadesátých let minulého století přešla budova do soukromých rukou. Prodejna tam fungovala do května roku 1996.

Dle záznamů v obecní kronice Bělé u Pecky a školních kronikách sepsal Petr Pavel.